

ἐπάθλων γεωργικῆς παραγωγῆς κλπ. Ταῦτα πάντα, διότι ἐπιστεῦομεν καὶ πιστεῦομεν ὅτι οἱ ἀγρόται εἶναι ἄξιοι τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς, διότι ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐπιτελέσουν ἀνώτερον προορισμὸν, προορισμὸν ἐθνικὸν καὶ συνεπῶς τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν, πλὴν τῶν οικονομικῶν μέτρων, τὰ παράσχῃ εἰς τὸν ἀγρότην ὅ,τι παρέχει ἡ πόλις πρὸς τοὺς κατοίκους αὐτῆς—καὶ εἰ δυνατόν κατὰ ρυθμὸν ταχύτερον καὶ τρόπον οικονομικώτερον, ὥστε νὰ πεισθῇ ὁ ἀγρότης, διὰ τῶν ἔργων, ὅτι δὲν θεωρεῖται ἡ θέσις καὶ ἡ ιδιότης αὐτοῦ ὑποδεστέρα καὶ νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ζῆ μὲν πλησιέστερον πρὸς τὴν φύσιν, αἰσθάνεται ὅμως πλησίον του καὶ τὰ μέσα ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς. Ἐκτοτε παρῆλθον ἕξ ἔτη. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, πλείσται προσπάθειαι κατεβλήθησαν καὶ πρὸς τὴν πλευρὰν αὐτῆν. Δύναται δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ πρόδοσις καὶ ὡς πρὸς τοῦτο, ὑπῆρξεν ἰκανοποιητικὴ, διότι πολλὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπετεύχθησαν.

Εἰς τὸ ἀναγγελθὲν πρόγραμμα τῶν δημοσίων ἐπεδύσεων διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος 1957 ὡς ἐλέχθη, προβλέπεται νὰ διατεθῶσι δι' ἔργα ἐξυπηρετοῦντα τὸν κόσμον τῆς ὑπαίθρου, ὁμολογουμένως σημαντικὰ κεφάλαια, ἀλλὰ καὶ πάλιν ταῦτα εἶναι οικονομικῆς σκοπιμότητος. Ἡ κοινωνικὴ πλευρὰ τοῦ ἀγρότου ἀφίεται νὰ ἀντιμετωπισθῇ δι' ἄλλων πόρων, ἥτις ὅμως θὰ εἶναι κατ' ἀνάγκην περιορισμένη. Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι ἡ οικονομικὴ πλευρὰ τοῦ ἀγρότου ἔχει ἀνάγκην σοβαρᾶς μερίμνης. Διότι εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ ὑπαίθρος παρουσιάζει περιθώρια περαιτέρω ἐκμεταλλεύσεως καὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὐξήσιν τοῦ γεωργικοῦ εισοδήματος καὶ συνεπῶς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου τοῦ ἀγρότου. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἶναι ἐπιβεβλημένη

πᾶσα προσπάθεια καὶ οἰαδήποτε δυνατὴ ἐνίσχυσις. Διότι εἶναι γεγονός ὅτι ἡ οικονομικὴ ἄνεσις φέρει τὴν εὐημερίαν, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως, ἀμφοτέρω δὲ ταῦτα ἀποτελοῦν τὸ σταθερὸν θεμέλιον τοῦ ὑγιοῦς κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος.

Παραλλήλως ὅμως πρὸς ταῦτα, τινὰ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν προοπτικὴν τοῦ μέλλοντος, δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν τὸ παρὸν. Διότι τότε, μὲ μόνην τὴν φροντίδα βελτιώσεως τοῦ μέλλοντος, ὑποσκάπτομεν αὐτό. Τοῦτο θὰ συμβῇ ἐὰν παραμελήσωμεν τὴν κοινωνικὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀγρότου, ἥτις ἀναφέρεται εἰς τὸ παρὸν καὶ ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὰ ὅσα ἐξετέθησαν δυσμενῆ ἀποτελέσματα. Πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ πεποίθησις εἰς πάντα Ὁργανισμὸν καὶ εἰς πάντα ἀρμόδιον, ὅτι, δὲν εἶναι μόνον σημαντικὴ ἡ οικονομικὴ πλευρὰ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, ἴσης σημασίας εἶναι καὶ ἡ κοινωνικὴ.

Ἐνας ὄργανισμὸς ὅστις ἀπέδωκε προέχουσαν θέσιν εἰς τὴν κοινωνικὴν πλευρὰν τοῦ ἀγροτικοῦ προβλήματος, εἶναι τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν Ἴδρυμα, ὅπερ τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ ὄργανισμὸς τῆς Βασιλικῆς Πρόνοιας ὅστις τελεῖ ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην καθοδήγησιν τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης. Οἱ ὄργανισμοὶ οὗτοι συνδεθέντες ἀπ' εὐθείας μὲ τὸ χωρὶ, ἔχουν νὰ παρουσιάσουν δρᾶσιν πλουσίαν, ὡς πρὸς τὴν κοινωνικὴν πλευρὰν, μὲ λίαν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα. Ἴδρυσαν 70 ἐπαγγελματικὰ πρακτικὰ σχολεῖα καὶ παιδοπόλεις, 125 Ἀγροτολέσχας καὶ 190 σπῆτια τοῦ παιδιοῦ εἰς διαφόρους ἀγροτικὰς περιφερείας, ἐνθα διδάσκονται διάφοροις τέχναις καὶ εἰδικεύονται ὡς ξυλουργοί, σιδηρουργοί, ἠλεκτρολόγοι κλπ. Ἐπίσης διδάσκονται τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ διαφόρους ἄλλας ὠφελίμους γῆσεις μὲ πλήρη διαπαι-